

Brazilijska odločno proti fašizmu. Vlada trdi, da tujezemstvo ne razume brazilske politike

Rio de Janeiro, 14. januarja. Brazilska vlada naznanja javno, da absolutno zanika fašizem. Nasprotniki Brazila, ki bi radi škodovali Braziliji, so raznesli v svet vest, da se je republika Brazilija podala fašizmu.

Kot en dokaz, da Brazilija ni fašistična, zlasti po nemškem vzoru ne, je povelje, ki je bilo izdano včeraj in ki preključuje deportacijo 1.000 evropskih židov, ki so se nepostavno naselili v Braziliji.

Pred več tedni je vlada odredila deportacijo omenjenih židov zaeno s stotinami drugih tujezemcev. Toda ko je vlada zvedela, da bi se moralo žide deportirati v Nemčijo, kjer jih čaka hu-

da kazen, je preključila deportacijsko povelje.

Predsednik republike Vargas naznanja, da Brazilija ne potrebuje nobenega fašizma, da bi napredovala. Brazilija pozna svoje razmere, dočim jih tujezemstvo ne pozna in to je vzrok, da se širijo vsakovrstne neumestne novice tozadevno.

Brazilska vlada želi tako v kulturnem kot v družabnem oziru izboljšati pred vsem delavski položaj, izboljšati stanje malega trgovca in prisiliti one, ki dobivajo previsoke dobičke, da prispevajo k tozadevnim stroškom. "Ako je to fašizem," je rekel predsednik Vargas, "pa naj bo!"

Sulzmann obdarovan za prijateljstvo z republikanci

Predsednik mestne zbornice v Clevelandu, republikanec George DeMaoribus je včeraj imenoval načelnike in članke raznih odsekov mestne zbornice. Vseh odsekov je 10, in šest odsekov ima za načelnike republikance, štirje odseki pa demokrate. Zgodil se je čudež, ko je DeMaoribus imenoval demokrate, bivšega šerifa Johna Sulzmanna za načelnika odseka za javno varnost !!! Sulzmann je dobil to mesto, ker se je izneveril demokratom in vsehkozi glasuje za razvpitim DeMaoribusom. Sulzmann, bivši šerif, je poznan, da je dovolil prosto pot najhujšim kvartoprcem v Clevelandu in okolici. Zločinski element se je nemoteno zbiral v svojih prostorih. Imenovanje Sulzmanna za načelnika odseka javne varnosti je velik udarec za direktorja Nessa, ki se trudi, da zaduši zločinski element.

Nadalje je bil imenovan demokrat councilman Pucel za načelnika odseka za parke in demokrat Anton Vehovec je bil imenovan za načelnika odseka za javno postrežbo. Demokrat Mr. John Novak je bil imenovan za podnačelnika finančnega odseka, obenem je tudi član transh-partijskega in varnostnega odseka. Mi kar ne moremo razumeti demokratov v današnji mestni zbornici, kako pijejo bratovščino z republikanci, ko pa pridejo volitve se bodo obešali za Rooseveltovo suknjo.

Mr. Kollander odpotoval
V New York je odpotoval Mr. A. Kollander, da odpremi svoje potnike in se obenem poslovi od Mr. in Mrs. Theo. Blum, ki je mnogim Slovencem poznan kot postrežljiv in gostoljuben rojak v Baselnu, Švica. V Ameriki sta se s soprogo mudila na obisku. Mr. Kollander se vrne v ponedeljek.

Kdo želi \$6.00?
V nedeljo 16. januarja, se vrši redna mesečna seja društva sv. Janeza Krstnika št. 37 J. S. K. jednote. Začetek ob 9. Eden izmed navzočih — navzočih pravimo — bo dobil \$6.00 nagrade v gotovini. Glejte, da boste navzoči.

Zadušnica
V nedeljo 16. januarja se bo ob 11. uri zjutraj brala sv. maša v spomin druge obletnice smrti Matevža Goriska. Zadušnica bo darovana v cerkvi sv. Kristine. Prijatelji rankega so prijazno vabljeni.

Seja delničarjev North American banke

Poroča Mr. Leopold Kushlan

Društvo sv. Vida št. 25 K. S. K. J. me je izvolilo, da zastopam društvo na letni seji delničarjev North American Bank Company ter mi naročilo, da spišem poročilo o tem. Udeležil sem se seje, ki se je vršila v Knausovi dvorani 12. januarja, 1938.

Ker so se na tej seji pripetili gotove stvari, o katerih mislim, da bodo zanimalo splošno javnost, se mi zdi umestno stvar priobčiti v namenu, da oni, ki se zanimajo za slovensko banko, lahko potem naredijo svoje sklepe.

Sejo je otvoril predsednik Mr. Woods okoli 8. zvečer. Dvorana je bila natlačena in računal sem, da je navzočih nad 500 ljudi. Ko je predsednik naznanil, da je bila seja sklicana v namenu, da se izvoli direktorje za tekoče leto in da zbornica izvrši še druge posle, ki pridejo na vrsto, je bilo zasedanje odobreno.

Prihodnja točka na vrsti je bilo čitanje finančnega poročila po tajniku banke Mr. Joseph Surtzu. Ker ni bilo oporekanja je predsednik označil poročilo kot sprejeto in odobreno kot čitano. Predsednik je nato naznanil, da prihodnja točka na dnevnem redu je volitev direktorjev. In tedaj se je začelo. Poslovodja banke je razdelil vsakega delničarju glasovnico, na kateri so bila tiskana imena številnih kandidatov za direktorij, in od katerih je vsak, glasom izjave predsednika, lastoval 25 ali več delnic banke, in so bili torej kvalificirani za izvolitev kot direktorji.

Vsakdo bi pričakoval, da kadar je volitev na dnevnem redu, da se argumenti in debate omejijo, dokler se volitev vrši. Toda v nasprotju z vsemi parlamentarnimi pravili so bili argumenti in debate vse kaj drugega kot dnevi red, tako da je zgledalo, da eden udriha po drugem.

Prva bomba je prišla od Joseph Križmana, ki je čital pripravljen poročilo, v katerem je vehementno napadal dr. Seliškarkarja, Mr. Woods in Mr. Surtza in jih nazival z imeni, katere bi se jaz ne drznil dati v tisk. Bil sem tako presenečen, da se nisem mogel vzdržati, da ne bi protestiral proti tem zlobnim napadom.

V istem času nisem vedel, da je Mr. Križman začel s sramotilnimi napadi v soglasju s svojim načrtom, da bi omenjene tri povocal do take skrajnosti, da bi ga tožili za javno obrekovanje. Pričakoval je, da če se vložiti taka tožba, bi imel priliko prisiliti, da se prinesejo gotovi zapiski banke na sodnijo, potom katerih bi dokazal resnico svojih trditve.

Očitno je bilo, da je bil dr. Perko, kandidat za ponovno izvolitev v direktorij, enako ogorčen. Sumnil je, da besede Mr. Križmana mogoče vključujejo tudi njega. Jezno je zahteval od Mr. Križmana, da se izjavi, če so njegove besede namenjene direktorjem, ki se sedaj nahajajo v uradu ali pa direktorjem bivše banke. On ne bo dovolil take žalitve, da bi se zamočale. Dr. Perko je imel živahen govor, tekom katerega je zagovarjal sedanje direktorje in je pozival vsakogar, da dokaže sploh kako krivično dejanje, ki ga je zagrešil kak član direktorija.

Ker še vedno nisem znal o načrtih Mr. Križmana, sem zopet

dobil besedo in dočim se je v dvorani mrmralo, ropotalo in delalo nemir, sem izsilil izjavo, namreč, da če so delničarji nezadovoljni s kakim uradnikom ali direktorjem banke, naj rabiyo glasovnico ne pa sramotne besede.

Nisem mogel drugače kot da oživim spomin delničarjev in vlagatelj na dejstvo, da ob času, ko sem bil zagovornik odbora vlagatelj, sem jaz nasprotoval načrtu za reorganizacijo in za ustanovitev Mortgage Loan kompanije, toda se mi to ni posrečilo, ker nisem imel sodelovanja od strani vlagatelj in delničarjev in sem bil celo prisiljen plačati stroške stenografinje iz mojega lastnega žepa, katero svoto mi je pozneje vrnil blagajnik odbora vlagatelj.

Kmalu potem nas je na seji v sredo zadel drugi udarec, ko je Mr. Frank Grdina nasvetoval članom direktorija, ki je bil prizadet radi izjave Mr. Križmana, da gredo in tožijo Mr. Križmana. Šele tedaj se mi je zjasnilo v glavi, kakšne namene je imel Mr. Križman. Zdelo se mi je, da žrtve tega načrta so morale nekaj enakega čutiti že vnaprej, kajti očitno ni bil nihče vznemirljen.

Na dnevnem redu je bila še vedno volitev uradnikov, toda nihče ni imel želje, da bi že volil. Mr. Frank O. Sliškarkar Jr. je tedaj obrnil pozornost navzočih na North American Mortgage Loan Company. Želel je vedeti, kako se gospodari s premoženjem te družbe. Zakaj ni bilo plačanih nobenih dividend od časa likvidacije, dasi je minulo že tri leta in pol, odkar je bil načrt odobren od sodnije. Nadalje je hotel vedeti, zakaj ni nobenega javnega poročila o stanju Mortgage Loan družbe, tako da bodo vlagatelji stare banke informirani glede stanja in vrednosti njihovih zmarnjenih vlog. Hotel je tudi vedeti, zakaj osebe, do katerih so ljudje zgubili zaupanje, še vedno sedijo v svojih uradih in tako povzročajo, da je napredek banke nemogoč.

Besedo je dobila Mrs. Zalkar, ki je izrekla svoje obtožbe in je hotela vedeti od dr. Seliškarkarja, zakaj ji je bilo nemogoče dobiti začasno posojilo od North American banke na isto varnost, na podlagi katere je dobila denar od nekega drugega denarnega zavoda tekom treh dni. Pomenljiva je, da če je North American banka naša banka, tedaj je njena dolžnost, da najprvo postreže svojim lastnim ljudem.

Pozneje je apeliral Mr. Ogler na vse delničarje in vlagatelje, da sodelujejo z zavodom in medsebojno in s potrpežljivostjo in dobro voljo se bo dalo dobiti kolikor mogoče iz zamrznjenega premoženja.

Predsednik, ki je bil očitno sit govorov, nasvetov in debat, je tedaj naznanil, da ne bo dovolil nobenih nadaljnjih govorov, in da je volitev na dnevnem redu. Tedaj so začeli nekateri delničarji zaznamovati svoje glasovnice, nekateri so skrajno nevoljni zapustili zborovalno dvorano, dočim so tretji argumentirali in debatirali v malih skupinah in seja se je zaključila v zmešnjavi.

Tekom zborovanja, ko bi se imela vršiti seja delničarjev, sem opazil, da je bila večina navzočih jako napeta. Zdelo se je, da imajo skoro vsi enako mišlje-

nje, in to je bilo, da se izloči dr. Seliškarkarja in Mr. Woods od vodstva banke in Mortgage kompanije. Videti je bilo, da osebe, ki se niso udeležile debat ali ki so odkrito branile člane odbora banke, so bile v manjšini. Večina je želela izločitev teh gospodov iz odbora direktorjev, in to je bilo razvidno iz dejstva, da kdor je rabil bolj stroge besede napram direktorjem, ta je dobil večji aplavz, in kdor je skušal delati mir in skušal spraviti zbornico k redu, je bil izžvižgan, nadlegovan in preganjan. Dobil sem vtis, da je taka seja najboljši prostor, da si nakoplješ sovražnike! Kakšna seja je bila to!

Odkar je bila seja zaključena pa vse do danes sem premišljeval, kako dolgo more še trajati ta položaj. Kakšne bodo posledice, če se ne potolazi ljudska nevolja in se ljudi ponovno pripravi za skupno delo za napredek in vodstvo zavoda. Brez vsakega dvoma je, da je narod sovražan sedanjemu vodstvu, se reče, večina, dočim je na drugi strani resnica, da je manjšina skrajno trdoglava. Dokler ta dva elementa ostaneta pri tem, ne moremo pričakovati nobenega napredka.

Ako so nasveti na mestu, bi rekel, da bo zavod ohranjen le, ako oni, proti katerim je naperjena kritika, se podajo zahtevi naroda in prostovoljno izstopijo iz svojih uradov.

Ako tega ne bodo storili, tedaj bo s tem avtomatično dokazano, da jim je njih urad in uradne plače več, kakor pa interesi vlagatelj in delničarjev in napredek ter blagostanje zavoda. — Leopold Kushlan.

V škripcih

V hudi zagati se nahaja Alfred Humphrey, prvi uradnik državne komisije za kontrolo opojne pijače. Senadni odsek je proti njemu naperil preiskavo, ki je dognala, da je Humphrey dovolil, da so ostali v službi državne komisije nižji uradniki, ki so državo Ohio na debelo sleparili. Humphrey je baje vedel za te sleparije, toda ni ukrenil ničesar. Senadni odsek je izjavil, da bo uničil Humphreya in ga tako razkrinkal, da bo postal nemogoč za javnost.

Nesreča rojaka

Ponesrečil se je v tovarni American Steel & Wire Co. poznani rojak Srečko Eržen, 1104 E. 72nd St. Nahaja se v Emergency bolnišnici na 55. cesti, kjer ga rojaki lahko obiščejo. Želimo dobrega možu, da bi čimprej okreval.

Zadušnica

Ob priliki tretje obletnice smrti pokojnega Frank Kolenc se bo brala sv. maša v ponedeljek ob 8. uri v cerkvi sv. Vida. Sorodniki in prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

WPA dela

Kdor želi dobiti WPA delo, se mora registrirati v City Hall, kjer dobi potrebno karto, in obenem mora imeti tudi Social Security karto, katero dobi v uradu na 521 Union Trust Bldg. Za podrobnosti pa naj vsak vpraša pri svojem councilmanu.

Zahvala

Mary Mlač in družina se priročno zahvaljuje za božično darilo g. Trpinu, Vincencijevi družbi in bližnji Rave. Bog vam plačaj!

Delavski voditelji bodo poklicani v Belo hišo. Predsednikovi načrti za zboljšanje razmer

Washington, 14. januarja. Za imele prve konference med predsednikom in med magnati lep uspeh. Pet industrialcev, ki so se oglasili te dni pri predsedniku, sedaj dela načrte, da dobi najmanj 5.000.000 brezposelnih delavcev delo.

Obenem se Roosevelt tudi peča z idejo, da se ustanovi poseben zvezni urad, ki bo posredoval med vlado in delodajalci, da se čim bolj pripravi do dela. Čas je prišel, da delodajalci sodelujejo z vlado, da bodo enkrat neznosne razmere, ki danes prevladujejo.

Ko bo Roosevelt gotov z industrialci tedaj pridejo delavski voditelji na vrsto, ki bodo poklicani v Belo hišo. Roosevelt je mnenja, da mora delavstvo enako pomagati k zbolšanju razmer, kot so obljubili pomagati industrialci.

Neki newyorški veletrgovec, ki ima ozke stike s predsednikom, je včeraj izjavil, da so

imele prve konference med predsednikom in med magnati lep uspeh. Pet industrialcev, ki so se oglasili te dni pri predsedniku, sedaj dela načrte, da dobi najmanj 5.000.000 brezposelnih delavcev delo.

Obenem se Roosevelt tudi peča z idejo, da se ustanovi poseben zvezni urad, ki bo posredoval med vlado in delodajalci, da se čim bolj pripravi do dela. Čas je prišel, da delodajalci sodelujejo z vlado, da bodo enkrat neznosne razmere odpravljene.

William Green, predsednik American Federation of Labor, je včeraj izjavil, da je prepričan, da mora delavske razmere zadnje čase zelo izboljšale in da bo depresije konec predno mine leto. Prepričan je, da bo oživela predvsem stavbna industrija, ki bo dala dvema milijonoma brezposelnih delo.

Starostna zavarovalnina

Frank Gentsch, zvezni kolektor davkov v Clevelandu, je včeraj naznanil, da so clevelandski delodajalci tekom leta 1937 plačali \$14.000.000 v fond za starostno zavarovalnino. Obenem je povedal, da se v Clevelandu in v okolici ni priglasilo še najmanj 19.000 delodajalcev, ki imajo zaposlenih nad 100.000 ljudi in ki bi morali za svoje uslužbence plačevati asesmente za starostno zavarovalnino. Sleherni delodajalec, ki ima uslužbenega enega človeka ali več, mora plačevati zvezni vladi gotov asesment za starostno zavarovalnino.

"Davek na samce"

Če se želite iz srca nasmejati in imeti najboljšo zabavo, pridite v nedeljo 16. januarja v Knausovo dvorano. Podružnica št. 25 SZZ, ki je vprizorila že toliko lepih iger na odru, bo tudi tedaj nedeljo nastopila z igrjo "Davek na samce." Začetek je že ob 7. uri zvečer. Po igri bo pa prosta zabava in ples. Članice podružnice prijazno vabijo in bodo postregle navzočim z vsemi dobrotami. Pridite.

Dobila nagrado

Miss Vida Shiffer, mlada Slovenka, ki študira na univerzi v Oberlinu, je dobila \$10.00 nagrade, ker je precej dobro zmagala v kontestu, ki ga je priredil angleški dnevnik The Plain Dealer glede ugibanja. Good luck, Vida!

Dvakrat oropan

Dvakrat tekom tega tedna je bil oropan sprevodnik ulične železnice, ki vozi po 79. cesti, in v obeh slučajih se je rop izvršil na istem mestu in po istem roparju. Kompanija je razpisala \$500 nagrade za prijetje roparja.

Računi za vodo

V ponedeljek je zadnji dan, ko lahko plačate račune za vodo, ne da bi zgubili procennte. Plačajte v našem uradu, kjer dobite uradno potrdilo za plačilo.

Prevzela gostilno

Mr. in Mrs. Jelarčić sta prevzela gostilno na 3774 E. 93rd St. vogal Way Ave. Prijazno se priporočata znancem in prijateljem za obisk.

Čas pogreba

Pogreb rankega Antona Anžurja je določen za ponedeljek ob 10. uri v cerkvi sv. Vida. Truplo se nahaja do pogreba v kapeli A. Grdina in Sinovi.

Francoska socialistična vlada propadla

Paris, 14. januarja. Francoska vlada "popularne fronte," v kateri so tvorili večino socialisti in komunisti, je propadla. Francoske finance so v takem neznošnjem stanju, da je narod zgubil vse zaupanje. Predsednik republike Lebrun išče moža, katerega bi poveril sestavo nove vlade. Levo krilo popularne fronte, ki je gospodarilo v Franciji zadnjih 19 mesecev, ni zavzelo Francije samo v finančnem oziru, pač pa tudi v delavskem in industrijskem. V Franciji prevladuje pravo kaos. Denarni trg je zaprt. Bankam je prepovedano kupčevati s tujezemskim denarjem, veljava francoskega franka je skoro ničeva. Propast vlade je bolj pripisovati političnim vzrokom, zlasti neprestanim sporom med komunisti in socialisti radi vladnih korit.

Nad 700 ubitih v silni razstrelbi v Madridu

London, 14. januarja. Prvotna poročila iz Madrida, glavnega mesta Španske, so naznanjala, da je bilo v podzemeljski razstrelbi ubitih nad 100 ljudi. Toda včeraj so dospela sem dodatna poročila, ki pravijo, da je najmanj 700 ljudi bilo ubitih, ko se je vnel smodnik na postaji podzemeljske železnice. Ta neizgleda je največja tragedija v španski civilni vojni. Vlada je imela skrite bombe, naboje, dinamit in drugo vojno opremo na postaji podzemeljske železnice. Iz neznanega vzroka je nastala razstrelba, ki je zahtevala silne žrtve.

Bombni napad

Nepoznani lopovi so vrgli večeraj zjutraj ob 2. uri bombo v hišo Charles Milza, 4289 E. 137th St. Mr. Milz je unijski uradnik in organizator pri več organizacijah. Ob času napada se je nahajal Milz s svojo ženo in otroci v postelji. Bomba je porušila ves sprednji del hiše, toda ranjen ni bil nihče, dasi so bili vsi v življenjski nevarnosti. Bomba je povzročila najmanj \$1.000 škodo na hiši.

Zadušnica

Za pokojnim Joseph Kotnik se bo brala sv. maša v nedeljo ob 7. uri v cerkvi sv. Vida ob priliki 12. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 12, Sat., Jan. 15, 1938

"Narodni adresar"

Redko kdo izmed nas Jugoslovancev v Ameriki nam je tik pred svojo smrtjo zapustil tako bogato dedščino, kot je storil Ivan Mladinec, karakteristični Jugoslovane-Dalmatincec, o katerem se lahko reče, da njegovo življenje ni bilo brez uspeha. Okoli božiča je izšlo njegovo pomembno, obsežno in informativno delo "Narodni adresar," delo, s kakršnjim se ne morejo ponasati niti druge, večje in močnejše narodnostne skupine v Zedinjenih državah. Ko je Mladinec po toliko letih napora in žrtve poslal to knjigo v javnost je zatislil za vedno svoje trudne oči. Umrli je 6. januarja.

Kolikor je nam znano ima samo jugoslovanska skupina v Zedinjenih državah enako delo, ki vsebuje toliko informacij o Jugoslovanih. Knjiga obsega 1244 strani, in v njej dobite imena in naslove več kakor 5,000 jugoslovanskih zavodov in organizacij v Ameriki in v Kanadi. Navedena so imena bratskih, kulturnih, političnih in družabnih organizacij in zavodov, ki se nahajajo v 1139 raznih mestih in naselbinah. Poleg tega dobite v knjigi nad 15,000 imen naših trgovcev in delavcev, seznam vseh cerkva, duhovnikov, jugoslovanske šole, vzgojni zavodi, konzulati, časopisi — vse to dobite opisano v "Narodnem adresarju."

In knjiga ni samo nekakšna statistična brošura. Mnogo stvari je v njej, ki so v tej knjigi prvič v zgodovini Jugoslovancev v Ameriki obelodanjene. Na primer, knjiga vam živahno oriše geografsko razporeditev Jugoslovancev v Ameriki, poklice naših ljudi, dobite opis naselbin, kjer biva naš rod.

Pennsylvania, Illinois, Ohio, California, Minnesota, Michigan in West Virginia so države, kjer je naš narodni živel najbolj razvit. In Adresar posveča tem državam mnogo več pozornosti kot n. pr. državi New York, kjer je primerno malo Jugoslovancev naseljenih. Adresar nam opisuje stvari, o katerih povprečni naš človek še nikdar ni slišal. Mnogo Jugoslovancev je sledilo po prihodu v Ameriko poklicu, katerega so izvajali v domovini. Na primer, dalmatinski ribiči v Californiji. Jugoslovanski naseljenci v San Pedro, San Diego, Puget Sound ali ob Columbia reki imajo cela ribiška brodogoja za lov na ribe. Na primer samo v San Pedru, Cal., lastujejo Jugoslovanski naseljenci mogočno brodogoj nad 100 modernih ribiških ladij, ki so vredne z opremo vred mnogo milijonov dolarjev.

Največje delavnice za tunino, sardine in makrel ribe v Californiji so v jugoslovanskih rokah. Po vsem svetu znana cvetoča industrija za jabolki v Californiji, ki je imela svoj pričetek v Watsonville, Cal., je bila ustanovljena po Jugoslovancu Marku Babasa. Californijski Jugoslovanci so zlasti postali znani iz povesti, katere je napisal veliki pisatelj Jack London, ki piše, da so ti "Jadranski Slovani spremenili prej mrtvo, neplodno dolino v pravi paradiz. Industrijci s figami je prvi vpeljal v Zedinjenih državah Stefan Mitrovich v mestu Fresno, ki je v letu 1883 importiral 1,000 cepičev od fig iz Dalmacije. Fige izvrstno uspevajo v Californiji, toda malokateri Amerikanece ve, da so te fige "potomke" jugoslovanskih fig.

Zgodovina naseljevanja Jugoslovancev v Zedinjene države sega prav tja v prve začetke Amerike, piše Mladinec. Jugoslovanski katoliški misijonarji so prihajali v Ameriko že v 17. in zlasti v 18. stoletju. Živahno je opisano delovanje slovenskega škofa Friderika Barage, ki je storil neizmerno kulturno delo med Indijanci Michigana in Minnesote, da mu je lahko vsa Amerika hvaležna. Nadalje je Jugoslavija pripeljala ameriški znanosti dva največja moža in učenjaka, Pupina in Tesla, ki sta oba bila prvotna jugoslovanska naseljenca v Zedinjenih državah.

O vsem tem in še o mnogem drugem čitamo v "Narodnem adresarju," ki je v resnici najbolj dragocena knjiga Jugoslovancev v Ameriki. Nobeno društvo, nobena organizacija, noben trgovec, pa tudi noben posameznik ne bi smel biti brez nje, saj nas ta knjiga predstavlja ameriški javnosti kot visoko kulturni narod, ki ima skoro iste ideje in ideale kot ameriški narod, in da smo mi Jugoslovanci v najbolj obilni meri prispevali k napredku Amerike.

S smrtjo Ivana Mladinec, pisatelja te knjige je Jugoslovanstvo v Ameriki zgubilo več kot mislimo. Z Mladinec je legel v grob moč neumornega dela, moč značaj, ki bi tekom prihodnjih let lahko še visoko dvignil naše ime v ameriški javnosti. Naj mu bo ohranjen najbolj častni spomin v naših srcih.

Kaj pravite!

Kadar bo McMaster instaliran kot safety direktor v Euclidu, bi se na vsak način spodobil, da bi se napravila kakšna parada kot se je za župana Simsa. Na čelu parade naj bi se nosila velika brezova metla.

Ko so inštarirali novega župana v bližnji vasi Linndale, je prišel govorit k slavnosti tudi clevelandski ata župan, ki je rekel, da bo Cleveland vselej rad pomagal Linndalu. Jako lepo! Zdaj bi bilo pa treba nekoga, ki bi rekel, da bo prišel rad na pomoč Clevelandu, ki je res pomoči potreben.

BESEDA IZ NARODA

Slavnost društva sv. Imena v fari sv. Vida

Ne bi bilo prav, da bi se tako pomembna in sijajna slavnost, kakor jo je obhajalo društvo sv. Imena v fari sv. Vida zadnjo nedeljo kar prezrlo in se ne bi nič poročalo o njej.

Društvo je obhajalo svojo petletnico s tem, da je skupno pristopilo k sv. obhajilu in blagoslovilo svoje novo bandero.

Takoj okoli osme ure so se začeli shajati moški in fantje v novi šoli. Najprvo stopijo v vrsto fantje mladinskega oddelka. Za njimi pa starejši člani. In niso se bali pokazati, da katoličani, kajti korakali so po sredi ceste do cerkve. Vrsta je bila dolga. Prvi so bili že v cerkvi, ko so zadnji šli ven iz šole. Ko stopijo v cerkev, jih pozdravijo še drugi člani, ki so bili na koru, s pesmijo sv. Imena. Ko pride vrsta do oltarja, stopijo vsak na eno stran, da napravijo častni špalir novemu banderu, katero je s ponosom nesel Mr. Anton Gregorčič pred glavni oltar. Ta vrsta mož je segala prav na cesto. Potem pokleknejo vsi, dva po dva, pred oltarjem in sedejo po klopetih.

Kmalu za tem je naš duhovni vođa monsieur E. J. Ponikvar blagoslovil novo bandero. Potem je bil slovesen sprejem novih članov pri obhajilni mizi. Sledila je slovesna obljuba vseh navzočih društvu sv. Imena.

Navzoči so bili pred oltarjem domači naši duhovniki in okoli 40 ministrantov.

Peta sv. maša, pri kateri so bili samo moški, člani tega društva, je sledila.

Marsikomu so prišle solze v oči, ko so prejemali člani sv. obhajilo. Kajti vrsta za vrsto so prihajali moški in se pokazali za dobre katoličane in dobre člane tega cerkvenega društva.

Po sv. maši so pevci zapeli zahvalno pesem. Ministranti s križem naprej; potem novo bandero in za njimi pa vsi člani so skupaj zopet odkorakali v novo šolo, kjer so skupno zajtrkovali.

Po obedu je bilo več krasnih govorov o društvu in o katoliški akciji. Stari predsednik Anton Martinčič je predstavil več govornikov kot Mons. Ponikvarja. Father Kremerja, ki je vodja vseh društev sv. Imena v clevelandski škofiji, Mr. Morana, bivši predsednik vseh društev v Clevelandu in Mr. Resnika, zastopnika od društva sv. Imena pri fari sv. Lovrencia.

Nato so bili predstavljeni, stari odborniki društva, a za njimi pa novi odborniki. Novi odbor društva za 1938 je: William Tome predsednik, Joseph Brodnik podpredsednik, Frank Brodnik tajnik, Victor Tome pomožni tajnik, in Charles Vintar blagajnik. Nadzorniki, ki so imenovani od duhovnega vodje so: Louis Kraje, Matt Mlinar, Frank Dejak, Andrew Sirc, in Victor Cimperman.

Zatem se je jutrajna slavnost zaključila. Ne sme se pozabiti, in up vsakega člana je, da prihodnje pristopijo v naše vrste tudi drugi moški farani in skupno z nami častijo sv. Ime Jezusovo.

Tudi prireditve zvečer je nad vse sijajno izpadla. Zanimiva predstava je trajala več kot dve uri. Mr. John Grdina je vodil program in predstavil občinstvu mnogo finih pevcev in pevk, godbenikov itd. Udeležba je bila pa naravnost ogromna.

Hvala vsakemu, ki je imel kaj za opraviti s tem zanimivim dnem, ki nikdar ne bo pozabljen. Upam, da bo še kateri drugi pisal o tem dnevu.

M. K. član društva.

Smeha na koše

Cleveland, O.—Že zopet nas čaka tako veselje, da kar ure šteje, da bomo videli igro, ki jo vprizori podružnica št. 25 SŽZ v nedeljo 16. januarja zvečer v Knausovi dvorani. Gledalci bodo imeli velik užitek od te igre. Igralke se že kar naprej smejejo tistim pečlarjem, ki bodo prišli na oder, ko si bodo izbrali zakonski stan, samo da se rešijo davka na samce. Dolgo so čakali in so se mislili, da jo bodo uredili zakonskemu jarmu. Pa jo ne bodo. Kako se bodo obnašali, jih bo pa naučila Mrs. Josephine Perpar. Tam jim bo povedala, kako se je treba obrniti, da se človek ogne davkom. No ja, če drugače ne gre, se je treba pa osmiliti.

Pa pojdemo v nedeljo v Knausovo dvorano pogledat, če bo kaj popusta pri davkih na samce, kakor ga dobimo, če plačamo za ostale davke na hiše. Po igri bo pa ples, za katerega bo igral orkester Zupancičev in Solen. Ti fantje zaigrajo tako, da bodo vsi podplatili voljni in srca mehka kot smetana. Torej le pridite pogledat in se malo povesele.

Rosi Zupancič.

Hrvatski "Radiša"

Cleveland, O.—Hrvatski sirotinjski dom iz Zagreba, z imenom "Radiša," ima veliko razstavo raznih del v Hrvatskem narodnem domu na 6314 St. Clair Ave. v dnevih od 6. do 10. januarja. Razstava bo odprta vsak dan od ene ure popoldne do enajstih zvečer. Na razstavi bo čez tisoč raznih stvari, ki so bile izdelane v sirotinjskem domu v Zagrebu. Za časa te razstave, ki se prične v nedeljo 6. februarja, se bo pokazalo razne zanimive slike iz Jugoslavije. Slike bo kazal poznani poročevalec za clevelandski ameriški dnevnik The Cleveland Press, Mr. Theodore Andrica.

Hrvatski Radiša je ena največjih ustanov v Jugoslaviji, kjer se vzgajajo in uče raznih obrti siroteljski otroci. Zdej za ta zavod poslal na Hrvatsko bratsko zajednico preko tisoč raznih krasnih izdelkov, kateri se bodo razkazovali po vseh večjih mestih Amerike. Razstava bo jako zanimiva in vredna, da si jo vsakdo ogleda. Videlo se bo staro hrvatsko narodno nošo in druge stvari. Vstopnina k razstavi bo samo 25c, za otroke 10c. Šolarji v spremstvu učiteljev plačajo samo 2 centa vstopnine. Ves čisti preostanek te razstave bo poslan temu človekoljubnemu zavodu v staro domovino.

Tem potom prosimo vse brate Hrvate, Slovence in Srbe ter istotako vse druge narodnosti, da posetijo to razstavo. Videli boste stvari, kakršnih še nikdar niste videli. Obenem boste pa podprli tako potrebno ustanovo, kot je hrvatski Radiša.

Upamo, da se bodo clevelandski Slovani odzvali in da bo to ena najbolj obiskanih razstav, kar jih je še bilo v Clevelandu. Že v naprej se vam iskreno zahvaljujemo za naklonenost — odbor Hrvatskog Radiša:

Frank Masokato, predsednik;
Steve Lucich, tajnik;
Stefan Robash pred. nadz. odb.

Izraz sožalja

Cleveland, O.—Novica o smrti Ivana Mladinec je tudi mene presenetila, ker sem ga tudi jaz kakor številni drugi poznal. Poznal sem ga že davno po njegovih delih za narodno izobražbo in ujedinjenje, še bolj sem ga spoznal na potovanju v staro domovino iz leta 1931, ko je vodil potovalno družbo Jugoslovancev v domovino. To potovanje je bi-

lo največ na njega navezano in to niso bile lahke stvari.

V potovalni družbi nas je bilo okrog 80 po številu in vsak lahko ve koliko pregrevance pride na voditelja tako dolgega potovanja, posebno še, ko smatrajo voditelja za vsako stvar nekako odgovornega in še posebno ko potniki pričakujejo posebnih ugodnosti.

Težko je popisati vse, kar je blagopokojni vse storil in skušal storiti za druge ves čas, odkar se je naselil v Ameriki. Kolikrat je obiskal naselbine in bodril ljudi k pravi narodni zavesti in ujedinjenju. To ni storil kot kakšen najet agent, marveč iz prave narodne zavesti in ljubavi. Mr. Mladinec ni poznal sebičnosti, nikdar ni nikogar preziral, sebe ni nikdar predpostavljil pred druge, dasi je bil po poklicu več od drugih, vedno je ostal nekakšen "glas vpijočega," a vendar ni nikoli omagoval. Zauopal je, da bo prišel čas, ko bodo ljudje spoznali, da je treba narodnost in tako tudi državnost ceniti.

Po njegovih odkritih in nesebičnih delih sem ga visoko cenil in prav žal nam je, da je toliko prerano svoj tek dokončal. Potrebujemo več takih Mladincev, ki bi morali biti nesebični in pravcoljubni kakor je bil on, ki ni nikdar koga žalil in podcenjeval, na drugi strani pa vedno in povsod delal za dobro ime svojega jugoslovanskega naroda. Naj bo ohranjeno ime Ivana Mladinec za vedno med nami kot zaslužnega pionirja, dasi ni doživel veliko let, je pa doprinesel mnogo več kakor so doprinesli drugi, katerih imena se slavijo med ostalimi Jugoslovanci. Globoko sožalje blagi, sedaj žalujoci družini, ki je morala radi njegove aktivnosti za druge mnogo pretrpeti, kajti vsi vemo, da so dela, kakršna je izvrševal rajni Mladinec, zelo slabo plačana in da so izdatki tako veliki, da jih ne bi lahko zmagovali niti premoženi gospodarji. Vem, da se bo z menoj strinjali marsikateri mož, ki je pravičen v sodbah za druge. Moje globoko sožalje obitelji, njemu pa večni mir.

Anton Grdina.

—V Ljubljani je umrl dr. Viktor Ahazhizh, deželni sodni svetnik v pokoju in splošno znani in priljubljeni odvetnik, oče odvetnice ge. dr. Grossmannove in inž. kem. ge. Ahazhizhe, tast odvetnika dr. Vladimira Grossmanna. Pokojnik je bil eden najstarejših slovenskih odvetnikov ter je bil v Ljubljani splošno znan, zlasti pa spoštovan zaradi svojega vedno koncilijantnega in taktičnega nastopa. Prav do visokih let si je ohranil čvrstost in krepko zdravje. Življenje pa mu je prestregla kratka bolezen.

Če verjamele al' pa ne

Prodajalec bicikljev se domisli, da bi morda prodal kako kolo čemu ali onemu farmarju, posebno zdaj, ko niso konji več tako v modi, pa je bicikelj še vedno ceneji kot pa avtomobilček, ki mu je treba kupiti pižamo, da ni štatljiv. Torej pride do farmarja in mu ponudi kolo na prodaj.

Farmar je bil pa previden in dober gospodar. Sicer se mu je bicikelj zelo dopadel, čeprav se mu je zdel nekam gosposki, vendar se mu je zdelo škoda denarja, pa previdno položil tehte besede na mizo:

"Denar, ki ga zahtevate za kolo, bi rajši porabil za to, da si kupim še eno kravo."

"Kravo? Kaj pa mislite," vzneto zagovarja agent prodajo. "Ali si sploh morete predstavljati, kako bi bili smešni, če bi hoteli zajahati kravo?"

"To že, i no, to že," modruje farmar, "ampak tako smešen bi vendar še ne bil, kakor če bi hotel bicikelj pomolzti."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

V tej njegovi komediji se bavi izključno s kraji, ki so onkraj groba, to je, v večnosti. Najprvo pride v oni grozni kraj, kjer trpe pogubljeni, kjer v verzih pripoveduje o trpljenju v peklju. Spremlja ga slavni poet Virgilij, ki je umrl še leta 19 pred Kristusovim rojstvom. Z njim v družbi hodi Dante po peklju, iz enega kroga ali kolobarja, pa v drugega in tretjega in tako naprej, da pride v deveti krog, ki je na dnu pekla. Večkrat sem z grozo čital to njegovo poezijo o peklju ter gledal slike, ki so predstavljale to, kar je bilo v verzih.

Najprej pride Dante v prvi peklenjski krog, ki je nekak predpekel. Tu, pravi, da so največ tisti otroci, ki so umrli brez sv. krsta, ki pa da ne trpe. Potem so tu duše starih modrijanov in poetov. V drugem krogu je pa že strah in groza. Tu sedi pred vrati kroga grozni peklenjski sodnik Minos, ki sodi zavržene grešnike na ta način, da ovija svoj grozni rep okrog svojega grdega života. Kolikor ovije Minos svoj rep okrog života, v tisti peklenjski krog mora grešnik. Na primer, če si ga ovije trikrat, gre v tretji krog, če osemkrat, pa v osmi itd. V tem krogu trpe pohotneži, samomorilci in podočni grešniki.

Od tam gre v druge kroge, eden groznejši od drugega. V enem izmed teh krogov je takozvano peklenjsko pokopališče, kjer so globoki, grozni grobovi, v katerih gore grešniki. Preko grobov ležijo težke skale, izpod njih pa sika plamen. Tako trpi zavrženi grešnik v tem strašnem grobu neizmerno muke. Iz teh grobov puhti grozen smrad. Dante poprosi Virgilija, da odvali kamen, da vidi kdo je tam? In glej, papež Anastazij trpi ondi. Zopet v nekem drugem izmed krogov je strašno zvepleno jezero, kjer gori smola in žveplo. Tam satani mučijo pogubljence. Najprvo jim enostavno potegnejo kožo raz života. To grozno delo opravi kar z vilami. Grozno je gledati to sliko, ko satani sujejo z vilami v telo pogubljenca ter mu vlečejo kožo raz telesa, kakor bi slačili srajco. Potem ga pa vržejo v goreče jezero, da se cvre. Ako pokuka z glavo ven iz tega jezera, kar je umevno v tako groznih mukah, tedaj pa satani zopet z vilami po njem.

Zopet v nekem drugem krogu satani grozno mesarijo pogubljence. Enemu satan odseka glavo, ki jo pogubljenec pri tem vjame v svojo roko, kakor kako žogo. Drugemu pa satan enostavno odtrga glavo, tretjemu odtrga noge, potem roke. To gre, kot bi sestradani psi trgali mrhovino. Tu vidi Dante Mohameda, katerega je satan presekal s svojim mečem vzdolž života, mu razklal prsi in razparal trebuh, da se je vsulo ven drobce. In to se ponavlja kar naprej. Ko se jim vse zaraste nazaj, se ponavlja ono mesarijo naprej in naprej. Grozen pogled! Dante sam pravi, da nima izraza za take grozovitosti in da njegovo pero ne more popisati teh strašnih prizorov.

Po pripovedovanju Danteja pa ni tam v peklju samo ogenj in strašna vročina, pač pa so tudi strahovito mrzli kraji. V nekem peklenjskem krogu je z debelim ledom zamrznjeno jezero, kjer pod ledom trpe pogubljeni strašen mraz, ko tiče zamrznjeni v ledu. Tako se vrste v peklju krog za krogom, eden groznejši od drugega. In Dante vse to gleda. Ene prizore prav od zraven, zopet druge bolj od

daleč, ter se s tem in onim govornika. Poleg njega hodi Virgilij, ki mu vse to razkazuje tolmači.

Seveda pa je vsak peklenjski krog za posebno vrsto grešnikov. Teh peklenjskih prostorov je dosti in so vsakovrstni. Sem jih le nekaj omenil. Dante sem jih tudi pozabil. Sicer tudi sem ne spada kako daleč pripovedovanje. Njegovo delo je predstavljeno tudi na slovenski jezik. Seveda ne v takolički in pa bogati izdaji kot v rusini.

Iz pekla gre potem Dante, da se "očisti" vseh glav grehov, da bo potem zmogel sposoben iti še v raj. V vseh kjer ga še vodi Virgilij, je pa vse drugače. Tudi tam se trudi, ampak tako kot je v peklu tam ni. Tam zadostuje edino, da kaj težkega prenaša pokoro, drugi se kopajo v gore, veliki strmini kot kaki hribovi, tretji zopet kaj drugega. Tudi Rudolfa Habsburškega začetnika avstrijske cesarske hiše, najde tam. Kakšno pokoro on tam dela, se ne spominjam. Tako najde še razne druge osebnosti, ki so znane iz zgodovine, ki se čistijo v vicahe. Dantejevemu naziranjju so v nekaki sveta gora s pravimi kmeti strminami. Tu so tri krogi, kakor v peklu, kjer se čistijo duše ter delajo pokoro za razne grehe in prestop. Zato so tudi sorazmerno razljudene po krogih. Ker je obkroženo z gore voda, vozijo semkaj še angeli, ki jih pripeljejo prav na različnih planetih. Kako v peklu krogi in potem tudi v raj, tako se po Dantejevem ziranju nahaja raj na večnetih, kjer uživajo izvoljeni božji veselje po zasluženju. po rajju ga ne vodi več Virgilij, pač pa Beatrica, ki spremlja Danteja iz enega planeta drugega, tretjega in tako naprej.

(Dalje prihodnjie)

—Ivan Bele, dolgoletni tajnik na Ledin, profesor na hrovi trgovski in državni, ki. Ocicier d'Academie ter ščan ljubljanski, je dne 1. cembra v 85. letu starosti no v Gospodu zaspal.

—V Ljubljani je umrl Resnik, državni uslužbenec v pokoju.

Najfinejši avtomobil

AVTOMOBILSKA oprema, ki se rabi v vseh naših potrebah, je najfinejša. V naši pegebnitski avtomobilski najnovjšega izdelka in narejeni po naročilu, de luev v vseh ozirih. Vedno se svetijo in so čisti ter dajo najudobnejšo in najvarnejšo transportacijo v času, ko se ljudje občutljivi za vsako neudobnost.

August F. Svetel

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd St.

KENmore 2016

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirnika K. Maya

S tem boš, o effendi, milijono rok in nog obvaroval ohroščujočelosti in pokvečenosti in učejaki, zdravniki in profesorji klenodo zbirali piastre in ti pogrešavili spomenik, ki bo na ostojem tvoja glava v marmor. Resana in tvoje telo zlito iz Debona. In na spominski plošči bo bleščalo tvoje ime v zlatih črkah. Tako se bo zgodilo. Do tedaj pa bo zapisano tvoje ime v knjigi mojih zapiskov, tako zato te prosim, da mi ga poveš!

Govoril je svečano, počasi, s prelepimi, zaokroženimi kretavami in kot da stoji na čelu tevilnega slavnostnega odposlanstva. Žal pa so stali za njim le moji tovariši in se hušomušno muzali.

"Hvala ti!" sem mu odgovoril. "Resnico ljubim in zato ti moram izjaviti, da nisem jaz iznašel, kako se sadra uporabljajo za obeveze. V noji domovini ve vsak človek za sadreno obevezo, drugih obevez sploh ne uporabljamo. Ako si hočeš zapisati v svoje spomine ime iznajditelja, ti ga bom pa povedal. Učeni mož, ki se mu mo- rajo zahvaliti res milijoni za zdravde ude, se imenuje Mathy- sen, na Holandskem je bil ki- burg. Tvoje zahvale si nisem zaslužil, yeseli pa me, da ti je znanjba všeč, in upam, da jo boš tudi ti uporabljal v prid in korist svojim bolnikom."

"Dokazal ti bom, da res mis- lim uporabljati to iznajdbo v blagor svojim bolnikom. Zah- vaje pa ne smeš odkloniti. Če- kaj prav sadrene obeveze nisi izna- šel, kakor praviš, si vendar to neprecenljivo dobroto vpeljal v naše dežele. Današnjega dne- va nikdar ne bom pozabil in zato me zelo veseli, da leži moj kuftan še zunaj v sobi. Za grb pa bom izbral, pri vratih svoje hiše ga razobesim in vsi, ki imajo polomljene ude, bodo v veseljem in zadovoljstvom in v svoje pomirjenje videli, ka- ki jih bom zdravil."

Pokusil sem že sadreno obe- vezo in te prosim, da si moje delo ogledaš in ga presodiš. Hočeš?"

"Prav rad!"

Stopil je k oknu in plosnil. Črez nekaj trenutkov so se odprla gostilniška vrata, te- že korake sem čul.

Dva moška sta vstopila, ve- lik čeber sta nosila, do roba je bil poln sadrene kaše. Razen tega je eden še nosil zavoj va- te ki bi bila zadostovala za de- set polomljenih nog, drugi pa zavoj platna. Postavila sta če- ber na tla, položila poleg za- voje in odšla.

In za njima sta prišla dva druga, nosilnica sta vlekla. Na- njej je ležal bradat človek od pet do vratu pokrit z odejo. Postavila sta nosilnico na tla in tudi odšla.

"Videl boš moje prve sadre- ne obeveze," je pravil zdravnik in svečano pokazal na moža v nosilnici. "Kupil sem si sadre,

platna in vate in najel tegale človeka, da mi služi za model. Deset piastrov dobi na dan pa hrano.

Dovoli, da odgrnem odejo in poglej si ga!"

Odgrnil ga je. Ko pa sem si ga pogledal, bi bil najrajši pransil v nebrz- dan smeh. O Allah —! Tako bi skoraj vzkliknil po moha- medansko. Kak je bil —!

Debeli ukaželjni hekim si je na svojem "modelu" izmislil vse mogoče prelome in izpa- he in izvinke in moža primerno djal v sadrene obeveze. Ampak kako —!

Ramena, podlakti, nadlakti, brada, stegna, bedra, kolki, vse je bilo povito in povezano pa v poveze, ki so bile gotovo za dlan debele. In tudi prsi je obdajal sadren oklep, ki bi ga še krogla komaj predrila.

Mož je ležal na nosilnici ka- kor človek, ki je že napol mr- tev. Geniti se ni mogel, niti di- hat! Ne. In vse to za deset pi- astrov dnevno! Dnevno! To- rej dan za dnem bi naj ležal v sadrenih obevezah —? Čemu? Da bi ukaželjni hekim "studi- ral" na njem učinek sadrene obeveze. Na zdravem človeku! "Kako dolgo pa bo mož nosil svoje obeveze?" sem vprašal.

"Vse dokler ne bo zdrav. Štu- dirati moram učinke žvepleno kislega pivoja na različnih udih."

"Na zdravih udih? Edini učin- ek bo ta, da mož ne bo več dolgo živel. Ampak povej, za- kaj pa si mu tudi prsi djal v obe- vezo?"

"Zlomil si je pet reber, dve na desni in tri na levi."

"In ramena?"

"Zlomil si je ključno kost."

"In kaka je s kolčnimi zgibi?"

"Kolčni krogli sta mu izstopi- li. Pa še eno poškodbo ima. Spodnjo čeljust si je izvrgel, ust- ne more več zapreti. Kako se- taka poškodba dene v sadreni pivoj, tega ne vem. Prosil te bom, da mi tudi to pokažeš."

"O hekim, te poškodbe vobče ni treba obevezati!"

"Ne? Zakaj ne?" je vprašal razočaran.

"Izravnaj čeljust, pa se bodo usta zaprla."

"Dobro! Pa denimo, da so se mu usta zaprla."

"Odvzemi mu tudi z reber obeveze! Ne vidiš, kako lovi sa- po? Kar dihati ne more več!"

"Kakor želiš! Šel bom k handžiji po orodje."

Res radoveden sem bil, kako orodje bo prinesel.

Ko se je vrnil, sem pravkar obnavljal mrzle obkladke. Obr- njen sem bil v stran pa nisem videl, kaj počenja.

Težki udarci so zapeli, votlo je bobnelo. Skoraj prestrašen sem se obrnil.

O joj! S kladivom je razbijal "bolniku" po sadrenem prsnem oklepu in z dleto ga je mrcvaril. "Za božjo voljo, kaj pa poče- njaš?" sem kriknil.

Prostodušno je odgovoril, kot bi bilo samo po sebi umljivo: "Obvezo mu bom odstranil, kakor si naročil."

"Pa s kladivom in dletom? Mu mar misliš polomiti rebra in mu pognati dleto v prsi?"

"S čim pa naj razbijem trdo sadro?"

"Razbiti mu je vobče ne smeš. S škarjami mu jo razreži, z no- zem ali pa z žago, kakor je pač obeveza debela."

"Žagica je v košari. Po njo pojdem."

"Naj pride moj mali spre- miševalec! Pomagal ti bo, ker sam ne morem."

(Dalje prihodnjč)

Železna cesta

ROMAN

"Zala ženska je bila, Mac," je rekel Casey, "in tudi dama."

"Casey, ti moraš zmerom ne- koga pomilovati . . . Da, lepa je bila in gospa nemara tudi, a vkljub temu pečenka za sa- tana."

"Ze dolgo vem, da se je v tvoji duši zgizlo mleko člo- veške dobrote, Mac. In možga- nov niti toliko!"

"Tako pameten, kakor ti, sem še vedno."

"Če je tako, zakaj nisi videl, da je uboga ženska še živela, ko sva jo zavlekla v šotor? Os- vestila se je in je napisala pis- mo za Neala — šele nato je umrla!"

"Moj Bog, Casey, ali misliš to zares?" je prepadeno vzklik- nil McDermott.

Casey je srdito pokimal; na- to je pokleknil in pritisnil uho na prsi Beauty Stantonove. "Mrtva je, o tem ni dvoma."

Za mrtvaški prt sta vzela premišljena moža nekaj ko- sov šotornega platna; nato sta zanesla mrtvo po golem, pe- ščenem bregu navkreber in sta jo spustila v grob zraven cow- boyeve gomile. Spet se je Ca- sey prekrizal. Z zasipanjem jantre se je ukvarjal dalje od svojega tovariša in nazadnje je s trdimi udarci ugledil pe- ščeni grič. Ko je opravil svo- je delo, je bila tudi njegova pipa dogorela. Prižgal jo je iznova.

"Ho, Beauty Stantonova, tvoj grob je čistejši od tvoje poste- lje . . . Droben bel pesek iz pušcave . . . In kmalu ne bo noben možki več vedel, kje spiš."

Delavec sta vrgla lopati pre- ko ramen in sta odklobuštrala svojo pot.

Neprestano je pihal veter iz pušcave ter v globokih, redkih koprenah raznašal pesek po deželi. Popoldan je zamrknil.

Toda priroda je bila videti bolj usmiljena od življenja. Jela je zakrivati, kar so bili pustili lju- dje. Solnce je zašlo in prišla je

solnce se je spustilo h goram in somrak se je razlezel po go- li pustinji. Ničesar ni bilo sli- šati razen curljanja peska, je- čanja vetra in turobnega tu- ljenja volkov. Samota je pri- hajala z nočjo, ki je odevala grob Beauty Stantonove. Sen- ce so prirojile iz pušcave in te- ma je postala črna. Večno je pihal veter v to reber, večno je curljal pesek in podpisal vse ter neopazno izpreminjal oblike zemlje. Svetle, višnje- vega nebnega oboka. A nad poslednjim zavetjem te žene je plaval kakor duh noči žalo- sten, samotnen, nem in poln skrivnosti.

In kakor je plaval nad gro- bom, je plaval nad vsemi osta- limi brezimnimi grobovi.

In prebivalci teh brezimnih, pozabljenih grobov so se pri- pravljali, da v večni delavnici prirode pomešajo pepel do- brega s pepelom zlega in se po božanski moči smrti tako re- koč raztope v prvine.

Kraj, ki je nekaj poznal hrupni Benton, ga zdajni pom- nil več. Stepni volkovi so kla- vno lajali po slavnih ulicah tabora vohljali med kupi pod- rtin in lesenimi ogradjami. Uti- nilo je bilo tisto rahlo, čudno bučanje, ki ni bilo ne godba ne veselje do dela. Benton je bilo samo še ime.

Solnce je vzhajalo nad pustim, umazanim pozoriščem: široka ravnata, koli, podi iz deska, ogrodja iz lesenih tramov in vmes razmetani zavrtki neuča- kanega zanikarnega prebival- stva, ki se je bilo izselilo v drugi tabor. Jutranji svet ni našel med razvalinami ne človeka ne vobče živega bitja. In ves dan je nosil veter prah in prašne koprene na ta kraj, kjer so do nedavna v tisočernih borbah vladali trud, zlato, grehota, kri in smrt. Vlak je privozil mimo, strojnik in kur- jač sta z osuplimi očmi strme- la na razvaline, ki jim je bilo še včeraj Benton ime. Kakor goba je bil planil Benton iz tal in ka- kor peščena burja v puščavi je bil tuleč izginil, obremenjen s to- vorom svojih strasti in zlih po- hlepov. Benton — ime za legen- do.

Toda priroda je bila videti bolj usmiljena od življenja. Jela je zakrivati, kar so bili pustili lju- dje. Solnce je zašlo in prišla je

noč s sijajem zvezd. Samotne ure so na jadrnih krilih hitele mimo, kakor bi se v sveti nagli- ci dvizale, da vrnejo prvinam ni- čevne ostanke velikega tabora.

Kakor pokopališče je bil ves kraj in strahovi so se podili nad njim.

Kakor iz uma, poln trpkega začudenja in sramu je Neale po- begnil iz igralnice, kjer je bil udaril Beauty Stantonovo v lice. Le kako se je mogel tako izpo- zabiti v svojem gnevu in svoji muki! In da se je ta ženska upa- la izreči ime Allie Lee! Odkod ga je vobče vedela? Tega ni mo- gel razumeti! Ali je poznala njegovo zgodbo?

Stopal je po temni ulicah; gi- banje in hladni veter sta ga po- mirila. Ko je nato začul žvižg lokomotive, je v njem nenadno dozorel sklep, da se s prvim vla- kom odpelje iz Bentona. Brž je hitel po svojo prtližajo in se je pridružil množici, ki je še ob tej pozni uri drla proti postaji.

Globoko v duši ga je skelelo čudno bolestvo in nerazumljivo obžalovanje. Kakor drugi ljudje, je imel zdaj tudi on na vesti stvar, ki jo je bilo treba pozabi- ti. Res usodna moč je bila v zvoku ene same besede!

Skozi okno starega osebnega voza je gledal na kalne luči in blede očrtane šotore.

"Poslednjikrat vidim Benton!"

. . . Hvala bodi Bogu!" je pretr- gano zamrmral. In vlak je poča- si zdrdral po temni, viharini ra- vlini.

Skoro osem in štirideset ur je potreboval Neale, da je dospel v tabor Roaring City. Mesto, več- je od Bentona, je bilo zrasto čez noč in je raslo še vedno — šoto- ri, lopi iz deska, barake in kla- dare — stara, znana, šarena me- šanica, samo da to pot ob znojnih strmih, rdečih utaskih holmov.

Neale si je poliskal stan. To, da že dva dni in dve noči ni bil ne jedel ne spal ne umil se, ni bi- lo baš koristno nalogi, ki mu jo je bilo izvršiti: nalogi, da prema- ga svojo brezmejno pobitost. Najedel se je in spal mnogo ur, in drugi dan si je vzel toliko ča- sa, da je pospodbil svojo vna- njost, preden se je odpravil iskat pisarne inženjerskega šta- ba. Nato je krenil v tisto smer, kamor so mu pokazali; spotoma je slišal ljudi, kako so se po- govarjali o indijanskih napadih.

Ko je dospel v glavni stan teh- niškega štaba, so ga njegovi sta- ri pomočniki in tovariši nekam odmerjeno pozdravili. To ga je presenetilo; nikakor si ni umel razložiti njihovega vedenja.

Tudi general Lodge je bil vi- deti izpremenjen. Neale je ta- koj pomislil, da se je moralo ne- kaj zgoditi, kar je branilo sta- rejšini, da ni kazal za Nealov iz- let v Washington tistega zani- manja, ki ga je bilo pričakovati. In ko ga je general Lodge po- zdravil, so že njegove prve besede potrdile neopredeljene vesti o novih neprilikah s strani indi- janskih vojnikov.

(Dalje prihodnjč.)

DNEVNE VESTI

Ameriške križarke odplo- vejo proti vzhodu

Washington, 14. januarja. Tri ameriške križarke, Mem- phis, Trenton in Milwaukee, so dobile povelje, da se pripravijo na odhod proti Singapore, ka- mor morajo dospeti 14. febru- arja, ko bodo Angleži tam slo- vesno otvorili nove pomorske pomole in trdnjave. Mnogi trdi- jo, da je poslanstvo teh križark kot nekaka mirovna demonstra- cija proti Japoncem. Nova po- morska postaja v Singapore je največja utrjena točka na sve- tu, ki lahko prepreči vsak na- pad na Filipinske otoke in daje močno zavetje angleškim in drugim trgovskim ladjam.

Avstrija in Ogrska sta priznali gen. Franca

Budapest, 14. januarja. Ogr- ska kot avstrijska vlada sta več- raj izjavili, da nameravati pri- znati vlado generala Franca, po- veljnika nacionalistične armade v Španiji. To sporočilo je bilo izročeno javnosti po dolgem po- svetovanju z odgovornimi urad- niki avstrijske in ogrske vlade in z laškim ministrom za zuna- nje zadeve. Obenem je avstrij- ska kot ogrska vlada izjavila, da bo nadaljevala borbo proti ko- munistom, toda laški zunanji minister ni mogel pregovoriti za- stopnikov avstrijske ali ogrske vlade, da bi stopili v zvezo z Nemčijo in Japonsko.

Indijanci odvzeli cerkev razkolnikom v Mehiki

Vera Cruz, 14. januarja. Tri- sto Indijancev je prišlo včeraj iz bližnjih hribov in so se polastili male katoliške cerkve, katero je mehiška vlada pred leti po- darila razkolnikom. Indijanci so vrnili cerkev pravim katolikom. Verniki od blizu in daleč so za- čeli prihajati v cerkev, ne da bi jih vlada nadlegovala, dočim so Indijanci stražili cerkev in kato- ličane.

MALI OGLASI

PRIJAZNO PRIPOROČILO

Vsem prijateljem in ro- jakom v Clevelandu in okolici prijazno nazna- njava, da sva prevzela go- stilno na

3774 E. 93d St.

vogal Way Ave. Pripo- ročava se za obilen obisk.

Servirali bomo vedno sa- mo najboljše sveže Erin Brew pivo. Na razpolago gostom je tudi pristno do- mače vino in druga dobra pijača.

Rojake širom Clevel- anda prijazno vabiva na obisk. Dobrodošli v na- ših prostorih.

MR. in MRS. JELARČIČ
3774 E. 93d St.

Naprodaj je

trgovina z modnim blagom (Dry Goods). Trgovina je dobro ido- ča. Proda se radi bolezn lastni- ka ali se pa da v najem. Vpra- šajte na 782 E. 185th St (13)

Naprodaj je

hiša, v hiši je trgovina in 2 sta- novanja. Se proda ali da v na- jem. Hiša se nahaja na 844 E. 100 St. Naprodaj je tudi 1937 Plymouth avtomobil. Se proda po zmerni ceni. Vprašajte na 6011 Glass Ave., zgorej. (13)

V najem se da

hiša sama za sebe, 7 sob, garaža. Vprašajte na 20810 Goller Ave. Tel. MU-2904.

V najem se da

stanovanje 5 sob in kopališče. Vprašajte na 6424 Spilker Ave. (13)

Naprodaj je

čedna hiša, v hiši je trgovina. Se proda ali zamenja. Napro- daj je tudi 1937 Plymouth av- tomobil. Se proda po zmerni ceni. Vprašajte na 6011 Glass Ave., zgorej. (13)

Stanovanje

se da v najem, zgorej, pet sob in garaža. Stanovanje je na 74. cesti. Vpraša se na 6107 St. Clair Ave. (12)

Naprodaj je

dobro idoča pivnica. Na zelo ugodnem prostoru, na St. Clair Ave. Jako zmerna cena. Za na- slov vprašajte v uradu tega li- sta. (114)

Stanovanje se odda

pet sob in kopališče, furnez in garaža. S pohištvom ali brez, kakor želite. Vprašajte na 3463 E. 114th St. (12)

Poceni naprodaj

peč za gretje, miza, radiant gre- lee, čistilec za preproge. Vse v izvrstnem stanju in se proda ja- ko poceni. Vprašajte na 535 E. 128th St. (12)

Soba

se da v najem. Opremljena spal- na soba, z gorkoto in kopališčem, pri mirnih ljudeh. Vprašajte na 15919 Whitcomb Ave., v bližini St. Clair Ave. (12)

J. S. WIDGOJ

SLOVENSKI FOTOGRAF

se priporoča vsem za izdelavo vsako- vrstnih slik po zmernih cenah.

485 E. 152 St.

Odpri ob nedeljah

Frank Klemenčič

1051 ADDISON ROAD
Barvar in dekorator
Henderson 7757

Norwood Sweet Shoppe

Mrs. Frances Krašove
6201 St. Clair Ave.
(zraven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

ZA POROKE, bolnišnice, rojstne dneve, pogrebe, poskusite za cene

Dietrich's cvetličarno

14910 LAKE SHORE BLVD.

Tel.: KENmore 1678

Cimperman Coal Co.
1261 Marquette Ave.
Henderson 3113

DOBER PREMOG in
TOČNA POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIPPERMAN

J. J. FRERICKS

ZA DOBRO PLUMINGO
IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & Co.

PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 3289
976 E. 250th St.
Res. KENmore 0238-M

FR. MIHČIČ CAFE
7202 ST. CLAIR AVENUE
ENDicott 9359

Night Club
6% pivo, vino, zganje in dober pri- grizek. Se priporočamo za obisk.

Odpri do 2:30 zjutraj

MANHATTAN
POLLETNA

RAZPRODAJA

se vrši od torka 11. jan. do
vključno sobote 22. jan.

MANHATTAN SRAJCE

beli in drugi lepi vzorci, z
ovratniki ali brez. Mere
14½ do 18½.

\$2.00, sedaj\$1.65
\$2.50, sedaj\$1.85
\$3.00, sedaj\$2.40
\$3.50, sedaj\$2.65

MANHATTAN PAJAMAS

Mere A, B, C, D
\$2.00, sedaj\$1.65
\$2.50, sedaj\$1.85
\$3.50, sedaj\$2.65

MANHATTAN
SHORTS, SRAJCE, ROBCI

FRANK BELAJ

MOŠKE POTREBŠČINE
6205 St. Clair Ave.

Grški kralj Jurij, desno in jugoslovanski regent, princ Pavel pri obisku v Beogradu.

STANOVANJA V NAJEM

Sledeča stanovanja se odda- jo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najbolj- šem stanju.

1397 Addison Road, 6 sob,

spodaj

1397 Addison Rd., zadej,

4 sobe in kopališče

887 Ansel Road, za 2 dru-

žini, 4 sobe vsaka

548 E. 123 St., 8 sob

1000 E. 61 St., 6 sob in ko-

pališče, hiša sama zase

3839 St. Clair Ave., 4 sob

Vprašajte pri

The North American Mortgage

Loan Co.

6131 St. Clair Ave.

Tel.: HENDERSON 6063

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

FIFTH ANNIVERSARY GLORIOUS SUCCESS

Dedication of our banner and the observance of our fifth anniversary is history now, and it is a glorious history. Marked success attended the celebration from the parade that opened the festivities in the morning to the Amateur Show that climaxed the celebration in the evening.

At its group Communion Sunday morning the Holy Name Society had the largest turnout in its existence—a splendid tribute to the principles and unselfishness that motivates its membership. The line of march extended from the school to the church, a really remarkable showing.

After the ceremonies breakfast was served in the school hall. Father Kremer, diocesan director spoke on the Society. He was introduced by our spiritual director, Msgr. B. J. Ponikvar.

Mr. Moran, past president of the diocesan union, spoke on how the Society could aid their pastor in promoting the welfare of the parish in general.

St. Lawrence's Holy Name Society was ably represented by Mr. Resnik who urged that a joint rally of the Slovenian Holy Name Societies be held in the near future.

Old board members were also called upon to speak. The retiring president introduced the new president, W. Tomic, who in turn presented his new board to the Society.

Thank you, one and all, who helped to make the celebration a success, and may you ever remain staunch and firm to the Catholic solidarity that is the Holy Name Society! With such an auspicious start the future augurs well for the Society's success.

THANK YOU!

The Amateur Show staged last Sunday by the Holy Name Society was probably the most successful and best attended event of this variety in recent years. The school hall was crowded to capacity, over four hundred attending.

The executive board at this time takes the opportunity to extend its deepest appreciation to the principals responsible for its success.

To Mr. Mike Kolar and his committee under whose able direction the show was planned and executed. To Mr. John Grdina for his splendid performance as Master of Ceremonies, making our amateurs and audience feel at ease, thereby contributing immensely to the success of our undertaking. To the judges of our amateurs, Mr. Frank Jakšić, Mr. Iv. Zorman, Mr. Matt Grdina, Dr. James Mally and our councilman Mr. John Novak, for contributing unselfishly of their time and experience in selecting the winning contestants.

In addition the board wishes to thank Mr. Jack Nagel and his Modern Crusaders' duet for their fine performance and also Miss Judy Dell, the WGAH songstress who so graciously consented to appear on our program.

The Martinic sisters assisted by Miss Eleanor Karlinger at the piano took charge of our community singing which caused much favorable comment.

Last but not least we wish to thank the contestants who appeared on our show. All the acts were so entertaining and the talent so co-operative as to present the judges with some difficulty in selecting the winners.

We also wish to thank Mr. Bandi, Mr. Praznik and Mr. Anton Grdina for the publicity which they wrote in Slovenian to inform the older generation as to the activities of our organization.

We thank the American Home for allowing us so much space.

Not to be forgotten or overlooked is the wonderful support of our parishioners who co-operated so splendidly in making this affair tremendously successful.

Music for dancing after the show was furnished by Maestro Milnar and his orchestra.

In the future it will be well to remember the slogan:
Attending a Holy Name Event
Is Time Well Spent!

The Executive Board.

The amateur show sponsored by the Holy Name Society drew some wonderful talent and it made the awarding of prizes difficult.

Tied for first prize were Miss Emily Mahne with her imitations, comedy and singing and the Misses Ann and Carolyn Budan and Jane Kramer with their beautiful harmonizing of several Slovenian songs.

Second prize went to the Silver Fox orchestra who entertained the crowd with some snappy waltzes and polkas.

Third prize was awarded to Albert Budic and Edward Milavec, who thrilled the crowd with hair-raising stunts on their roller skates.

There was a tie for fourth prize, so it was equally divided between Joseph Makse that promising young tenor and Frank Geis, who accompanied himself on a Spanish Guitar.

WEDDING ANNIVERSARY

In addition to observing the Society's anniversary, Mr. and Mrs. Joseph Meglič also observed the twentieth anniversary of their marriage. May God bless you and may you enjoy many more anniversaries.

NEW BOARD ACTIVITIES

Among the first jobs the new executive board of the Holy Name Society undertook is to completely check the membership and revise the list up to date. Laggard members will be personally visited by one of the board members. Once the new list is prepared a closer check will be kept on attendance at meetings and communions. Details of this check-up

will be made at the general meeting in February.

At our next meeting a "literature table" will be established. The function of this table will be to make available to our members pamphlets on timely topics of religious significance. The Society will also subscribe to the following magazines, "The Sacred Heart Messenger," "Catholic Action," and the "Holy Name Journal." The literature will not be circulated but is to be read only at the meetings.

Baseball was also suggested. If it is at all practical and possible the Society will sponsor a team in the C.Y.O. league this summer.

These numbers will all be discussed thoroughly at the February general meeting.

MOVIES NEXT TUESDAY NIGHT

Father Andrey announces that he will have a three-feature movie show next Tuesday evening, January 18. The show is sponsored by the Young Ladies Sodality. Here is the program:

"Women in White"—Feature including Sonja Henie.

"Cartoon"—Film the Frog.

The pictures are all talkies. The show will start promptly at 7:30 p. m. Admission is only 20c. So come down and see a good movie program and help your church at the same time.

THEATER GUILD MEETS

Thursday night, January 20, the St. Vitus Dramatic Guild will meet in the school hall at 8:15 p. m. for its monthly meeting.

The Guild will present "Kurentova nevesta," the first Sunday of February. It is a Slovenian comedy.

UNITED LODGES DANCE

On Saturday night, February 5th, the United Lodges of St. Vitus Parish are sponsoring a dance to be held in Knaus' Hall. Proceeds are for benefit of the church. Tickets may be had from your lodge or club representatives.

JUNIOR'S JOURNAL

JUNIORS NEW OFFICERS

New officers of the Juniors were elected at the annual meeting last Sunday afternoon in the church basement. They are Anthony Orehek, president. He succeeds Edward Tomic, John Vidmar, vice president. Herman Ogrič is his predecessor; Frank Močnik, secretary. This office has been vacant for the last half year. And Anthony Fortuna retained his treasurer's position. A new office, that of sports manager, will be filled by Robert Kopec. Edward Debevec and Robert Levce were appointed sergeants-at-arms.

Orehek beat out Robert Levce for the presidency. Vidmar won the vice presidency over Joseph Merhar and Robert Levce; Močnik took the secretary post over Raymond Gornik and Edward Debevec. Fortuna was the treasurer's job over Joseph Mismaš; while Kopec took the sports manager's task unanimously.

An observer, who has been closely connected with the Juniors ever since the society's existence, says that this is the best group of officers the society has had, while the new members from the eighth grade seem considerably better than in former years, and predicts that this year will be the best yet for the Juniors.

"DEAD LIMBS"—NOT IN JRS.

No more dead limbs will be in the Junior Holy Name Society this year! The reason is a ruling in which a member must have at least three credits out of a possible six in three months. Each monthly communion and meeting attended is a credit for the member. Every three months persons having less than the necessary number of credits will be put out of the society automatically. The rule is now in effect.

MODIC, JR. PING PONG CHAMP

Edward Modic took the Junior H. N. ping pong championship over Edward Tomic with great ease at the Juniors meeting in the church basement Sunday afternoon. Modic won a best-of-three series in two games, winning 21-11 and 21-14. He will receive a prize at the next meeting.

Modic is willing to play the senior champion, who should contact the Senior president, William Tomic, if interested. What say there!

TRI-PLY MEETING, NEXT

Tri-ply attractions will be presented at the next monthly meeting of the Junior Holy Name Society on Thursday, February 10 in the church basement.

Another ping pong tournament, one for members who have not competed in the last one, will be started next month with Champion Edward Modic in charge.

Card tournament of pinocle and "68" will be held as well with Clarence Vokach taking charge. Vokach, Joseph Traha, Frank Jamnik, and Frank Repar volunteered to bring cards for the tournament.

EIGHTH-GRADERS INITIATED BY JUNIORS

Last Sunday well over thirty fun-loving boys were properly admitted into the Junior Holy Name. Their fine behavior at Communion and their interest in the afternoon meeting proved that we Juniors have accepted a great bunch of youngsters into our society. The new boys showed some real spirit paying keen attention to all the meeting proceedings using their wise judgement in choosing of officers.

Many expressed their desire to participate in basketball, ping pong and various other sports. We older members really expect to see a lot of action by you new fellows in both sports and also spiritual activities. We look forward to this, so don't disappoint us.

Ernest Jerman: MY EXPERIENCES IN SPAIN (A Translation from the Slovene) (Continuation.)

Albacete, where I lived, fell the first day into the hands of the revolting Nationalists who held it for eight days. Then the small garrison had to yield in order that red superior powers would not destroy the city; for the reds had bombed it six whole days and nights. Oh, how the newspapers today blab about bombing of Spanish towns! How the reds appear to be horrified and how and how the world press favors bolshevism helps with unending notoriety. I would not want my enemy to experience the bombardment of Albacete, where the reds have shown that they know how to operate splendidly and that they proceed according to plans wherever their cannon can reach. After eight days the garrison submitted. Today, yet, I can not forget those moments when the red army rushed into the city and when the Nationalist officers, lest they fall into the hands of the reds, shot themselves through the heads on the threshold of the city. They died with "Viva Espana!" on their lips.

Their deaths are to the conscience of the present minister, Indalecio Prieto, for he was at the head of the troops which took the city. Indalecio Prieto, a Marxian! Yes, this great industrialist and millionaire ten times over in Spanish pesos, with two hundred sixty-five pound weight, a fitting representative of the Jewish bolshevist Russia in red Spain.

July 25th the first red vanguards poured into Albacete where I had one of the largest coffee-houses in the city. I shall not be able to narrate all the barbarity and bloodshed which took place in the city especially the first fourteen days; for my recollections are lost in the nightmare of blood and daily fear. To the very last, when I had to leave Albacete—barely a few weeks ago—there had been no foreign correspondents. At least I did not notice any. Therefore all that I tell of here is still mostly unknown to the world.

The first victim that fell in Albacete was a twenty-three year old physician who was on his way to a patient at the time. He was stopped by soldiers in front of the police station, thrown to the pavement, and literally drilled full of holes with a flag-pole. I was a witness to this frightful scene and even today can hear the animal howling of the red mob as it quenched itself with the first streams of warm blood that was spilled innocently. And what irony. On the pole with which they had been piercing him hung a red banner bearing the slogan of the proletariat: LIBERTY, EQUALITY, FRATERNITY!

Then a strange, awful, evil silence settled upon the town. We huddled in our homes numbed with fright and awaited what was to come. We were all trembling. The deadly silence lasted until about five in the afternoon. Then came the muffled reports of the first salutes from rifles, reaching indistinguishably throughout the town and our hearts. However, they were a consolation in one way; it was better than the deadly quiet. Now we knew that the dance of death had begun. Our nerves broke down.

During the day the militia had captured all those who were listed as "traitors," that is, all priests, lawyers, cultural workers, physicians, owners of stores and businesses, and all those who in their day had co-operated with the regime of General Primo de Rivera. These were taken to a government building. At five in the afternoon began the purging. The periodic firing of the rifles which resounded angrily through the town told us that these people were most likely dead by now.

Immediately Satan himself let loose over the city. From the churches and monasteries leaped wagging tongues of flames; the mobs which swept thru the streets howled madly.

The first general slaughter occurred in the Casino where employees at a pre-arranged signal hurried themselves against the proprietors and patrons of the gaming-house and butchered those that did not escape. Not a half hour later the Casino was in flames. The fire spread rapidly to nearby buildings amid the wild howling of the infuriated troops. The first massacre in the Casino took a toll of one hundred fifty fatalities. "Viva la Libertad!" "Viva Rusia!" the crowds were shouting as they surged through the streets and sowed fear and destruction all about.

Since my home was next to the government palace and in the immediate vicinity of the Casino, I saw the first bloodshed with my very eyes and had the horrifying privilege of witnessing it during the ensuing months. Foreigners had to tie a band of ribbon with their country's colors around their arms. As Yugoslav colors were the same as French, I was regarded a Frenchman at first and so went about more securely even receiving a special identification card which the reds gave to foreigners, so that the militia did not kill us.

Only towards evening after the mobs on the streets had spent themselves in their wild orgy and settled their bloody accounts with personal and political enemies did the regular red troops march into the city. First they had to extinguish fires otherwise the city would have burned down. They fought the flames all night and only towards morning succeeded in getting the situation under control. Six churches and five of the most beautiful palaces in the city were completely destroyed. We did not even bother to count smaller buildings. Fire-fighters had had the most difficult work; mobs had been continually dispersing them with stones and revolvers.

After the conflagration had been checked, and robbing and arson as well as individual shootings had ceased, a district revolutionary committee was established which assumed

St. Mary's Spectator and Commentator

COUNCIL BALLOTS

The annual election of members to the St. Mary's Executive Council shall soon take place and the ballots will be distributed this Sunday.

All persons 21 years of age should cast their ballot for their choice for the Executive Council. The younger men of the parish should interest themselves at this time in the election and attach themselves to the Executive Board program as auxiliary help for the big 1938 program.

THE EXECUTIVE BOARD.

CHEER-UP NOTES

Best wishes for quick recovery to Mrs. Mary Habjan of Groveswood, Mrs. John Zulich of Neff Road and Frankie Novak of the Holy Name Juniors. All others whom this day should find suffering illness, we hope speedy recovery. Glad to see Joey Tereck up and around again. Frank Jerman's streak of bad luck continued; we hope he's well soon. Remember to cheer up our sick friends. Let's make it a real habit.

supreme authority. However, the real terror began only now. I shall not be able to forget it the rest of my life, so vividly has it become impressed upon my mind.

In the afternoon the revolutionary committee gave a proclamation to the inhabitants. In the evening it got down to its sole task of capturing all political opponents. That very night a large number of these political enemies were arrested and shot. The reds accomplished this in a refined way. Towards midnight the autos of the militia stopped before private residences. The marked victim was asked to appear immediately at police headquarters. At first, suspecting no harm, the unfortunate victim left at once and the automobile roared into the pitch-black night. On the following morning corpses were picked up from the streets and lawns of the suburbs. PASEITO—a ride—the reds called this and laughed ironically at it. The expression "paseito"—a ride—then became a customary part of red Spain and today is known to everyone that it means a death sentence. "I am asked to go for a ride. Goodbye my wife, children, friends. Viva Espana!"

On the following morning one hundred thirty-four bodies were found—of towns-men alone—and one hundred two corpses of men brought in from outlying villages and murdered on a ride.

Who were the murderers? Youths sixteen to twenty years old who were given two revolvers or a revolver and a rifle. These killed, butchered, and shot as they pleased from the very joy of being allowed and being able to do so. There were also young women, chits, whom I had seen several days before gaudily clad and strutting about the streets of Albacete.

What all passion can do to a young girl. Then they would come to my coffee-house and converse among themselves, telling how many each had taken care of, and how their victims had struggled in their death agonies. Does Communism really change a human being into a raging beast? Then why does not humanity resist Communism more heroically? Forget! I cannot forget those Spanish maidens who boasted how they spilled blood through in their eyes the sparkle of childhood had not yet disappeared.

The next day there was organized a so-called "Russian Committee" or committee of "Red Aid" which, of course, helped no one but had the one task of organizing the killing of enemies, more properly, to carry out the commands of the "revolutionary board." "Red Aid" took up headquarters in the city hall and from there spread its horror. Members of this committee were mostly young lads, children yet. In bloodshed, however, they surpassed their elders. Among the group were women both young and old. All had complete authority over everyone without distinction in sex or age. Revolvers, shooting—these were the rules of every committeeman of the "Russian Red Aid." Bolshevist propaganda had had them well-trained before-hand to carry out the work.

In the committee for "Red Aid" Russian was spoken mostly. Special teachers arrived who gave Russian language courses, so that members could "read and understand in the original the instructions issued from the Soviet Republic." In organizing the "Red Aid" during the following days a large number of sub-committees were formed all over the city, so that almost every street had its "Red Aid," namely, its own secret police which it directed and ordered to shoot suspicious persons. The revolutionary board confiscated all vehicles and placed them at the disposal of the blood-thirsty "Red Aid" to accomplish its work more easily and more speedily!

A tailor, who did not have the slightest notion about politics, became president of the revolutionary board. His name which is besprinkled with the blood of hundreds of innocent victims will go down in the history of the city for future ages as a name of a monster which fell upon the city and devastated it. Let me give his name. This devilish tailor is one Ovilio Nieto. He sat at his desk in his office, holding a loaded revolver in his left hand, a telephone receiver in his right. His telephone conversations were nothing but death sentences. To death, to death, to death the thick lips kept repeating while his left hand clutched at the revolver as though he regretted he himself could not shoot all the victims.

Let me here mention again an incident which I myself experienced. I was in the office of the president of the revolutionary committee. Suddenly the telephone rang. A milita-

THOUGHT FOR THE WEEK.

"THANKFULNESS"

Father Faber says somewhere in one of his good books, that the person who is most thankful is the one who is the nearest being a saint. One of our chief duties to God is to thank Him for His goodness and mercy to us, and Christ has given us the example; for nearly every prayer that he made to His Heavenly Father, when he was on earth, begins with these words: "Father, I thank Thee." St. Paul commands Christians to do the same thing. He says: "Giving thanks always for all things, in the name of our Lord Jesus Christ, to God and the Father."

How many of us go on day after day without a thought of giving "thanks" to our Lord above whose mercy and goodness spares us, and gives us more time to make amends and begin to strive for our eternal reward.—Lexicus.

Editor's Note: Regularly in this column shall be found the contribution of a new addition to the staff—who under the pen name of "Lexicus"

man complained that an attendant at a gasoline station would not fill his car tank with gas. "Presidente Ovilio" arose without a word and left the office. We followed him. He went to the gasoline station, raised his revolver and sent a bullet through the attendant's head, then calmly returned to his rooms. Since then he is called "The Devil of Albacete." Tallor Ovilio shed blood so notoriously through Albacete that Largo Caballero himself named him "the butcher of the people's masses" and forbade this beast to speak to him over the telephone in Madrid. If his own relatives, who had been condemned to death, came to him for mercy—I too, had been on such a mission twice—they heard nothing from his mouth but a silent: No! Tallor Ovilio today is the overlord of Albacete but has only that authority which does not conflict with the bolshevist General Kleber's command.

The revolutionary board opened all the jails and freed the worst criminals who pounced as wild beasts upon unprotected victims. It had thousands of citizens captured and then disposed of in "sheaves." Probably, though, it acted most brutally against the gendarmes, "Guardia Civil," six hundred fifty of whom were on duty in Albacete. All were condemned to death. For fourteen days the board held them in the gendarmes' barracks then sent them to Cartagena where it consigned them to a merchant vessel. Tying two together, they were taken on the high seas and thrown into the water. Then the soldiers took pot-shots at them. Thus died the heroes of the "Guardia Civil" of Albacete. I knew many of the officers personally, for they were regular patrons in my coffee-house.

All one-time adherents of Primo de Rivera were shot by order of the revolutionary board. Only two remained, Indalecio Prieto and Largo Caballero. Both were in high repute under Primo de Rivera. Oh, how many times these two "proletarians" in company with the "dictator" wine in Albacete and broke champagne bottles! Today once again they are enjoying a real life while all their former sympathizers have gone for a "paseito," a ride, or fell from the bullets of unfledged youths and crazed women.

Let me tell of another crime with which I am acquainted first-hand, for it happened in the house in which I lived and had my cafe. Ten o'clock in the morning soldiers rushed brazenly into a bank (Banka di Bilbao) and shot the manager as he sat behind his desk. In the afternoon they arrested his three sons, ranging from seventeen to twenty-two years. We dashed to Madrid by auto hoping to plead at the central Red government for the three youths. We were not received in Madrid. Returning home we passed the cemetery where two of the trio were just being buried. The third one had been sentenced to life imprisonment which, however, lasted but three days; for at the command of the "Red Aid" the mobs had attacked the jail and killed all the prisoners which were not shot from the roof by the red guards. Some were "saved." These were taken to the airport, "Los Llanos," where they were shot without further ado.

In the evening this mob which was robbing and murdering during the day met in my establishment. I had to serve them with my own hands and listen to their cynical conversations about the death struggles of their victims. How I wanted to lunge at these criminals when they frequently offered me jewelry instead of money—jewelry taken from the bodies of their victims. And "Viva Rusia!" resounded throughout my cafe.

Of all the horrors which the "popular tribunals" in Albacete have covered up, I shall tell three more where I was an eyewitness and I have and can give proof that the accounts are true. Concerning others I shall say nothing; not because perhaps their numbers have been exhausted by previous description—why twenty-seven hundred people were killed in Albacete whose deaths are known, not including the gendarmes, Guardia Civil—but because I wish to tell only those which I myself saw and experienced in the narrow social circle in which I moved.

(To Be Continued)

shall reflect upon current and religious matters.

STUDY CLUB CLEAN-UP

Your "roving reporter" last week found a group of young ladies hard at work cleaning up the Study Club rooms and putting everything in "ship shape." The furnishings have been rearranged and the room is really a nice place to meet.

The Dramatic Guild hopes that all who shall have reason to use the Study Club room will observe regulations and co-operation on the part of all will soon find this room to be a real addition to the parish in its activities.

Those responsible for the general going over of the Study Room were Albina Rosel, Helen Obolnar, Josephine Dolgan, Angela Skolar, Mary Prince, Mike Anzlin and "your reporter" who got drawn into helping too.

1938 ENVELOPES

The 1938 Envelopes have been distributed and begin with the first Sunday in February. All parishioners are asked to postpone using the new sets of envelopes until such time.

Executive Council.

JUNIOR JOTTINGS

Our thanks to the Holy Name Seniors for their support at the Reception. 'Twas a nice turnout, and we hope the Seniors enjoyed our Social following the Reception. They did seem to have a grand time. — Prexy John Novak must have felt proud when he presented such a nice delegation of men to Father Celestnik at the ceremonies. Nice work, Johnny, keep it up and the unit shall grow. — Again, some thoughts and reflections on the social. — The refreshments, hm — beer and sandwiches — really good — Habjan buns too — "Jo" Hrastar, head of kitchen crew — "Kit" Kushlan and Kocin behind the bar — The barber shop songs sung by the trio, that was soon increased to a quartet, then sextet, then a chorus augmented by strains of a "uke" — What fun! — cards, and the big money men, with Father Celestnik playing the anti-New Deal grab "Monopoly." Father Celestnik proved to be the "chief" when he foreclosed on Johnnie Tereck, lone competitor. — and walked off with the "booty." — 'Twas his to begin with — So — No gain.

CHALLENGE!

The Holy Name basketball team intends to claim the "cage crown" by default or otherwise since it finds that all the local fives of St. Vitus, St. Lawrence and St. Christine seem unwilling to meet them. Believing such not to be the case, we issue our challenge to you, St. Vitus, St. Christine, St. Lawrence. Let's hear from you.

RECOLLECTING

Iggy Novak spent the holiday New Year seeing the sights Chrysler Building. At least so said. — Father Celestnik has quite busy for the last month and now he's letting everyone know that he does want his efforts of no avail. Happy that the ops are all distributed, he hopes much more happiness from the fact that "yours truly" and "I truly," etc. shall make use of your envelopes. — Kit Kocin and Iggy Kocin get Father Celestnik as "real husters" for they much help in getting out of the ops. Keep it up, boys! — So dear folks, don't forget ye have posted a Mail Box. Drop your items. — Thanx.

HOLY NAME RECEPTION

The Holy Name Juniors last day had a very impressive Reception and the occasion is a bright point in the annals of this for H. N. S. unit.

The turnout for Holy Communion at the 8 o'clock Mass was very tifying and it is hoped that the motto of "upwards of a hundred communicants shall be realized."

The afternoon ceremonies promptly at 3 p. m. with our Rev. Joseph Celestnik officiating, program was simple but beautiful. Father Celestnik's words of encouragement indeed added to the zeal of society to promote the best in which it is instituted that bring Greater Glory to God, determined fight to prevent the profanity and blasphemy of men by practicing ideals of a "life." Show young men that even smarter to have a love for Lord, than to develop the habit of swearing and cursing. After all Lord is our Saviour" who each every day treats us in a royal manner by being merciful and good the least we can do in return is respect His Holy Name — and abuse it. Let's unite to spread Holy Name spirit and respect for Lord.

The following men were present at the ceremonies which saw them inducted into the unit members: John Toni, Louis Kozar, Anton Trepal, Stanley Kozar, Bokal, Joseph Chervan, Carl O. Joseph Jevnikar, Frank Kurnik, Znidarski, Frank Kocin, Paul Znidarski, John Hrovat, Ignatius Anthony Novak, Valentine Louis Pierce, Emil Bencar, John Habjan, Fred Trobantar, John Tereck, Emil Kozely, Michael Isador Kocin, Louis Brodnik, Jeran, Stanley Perusek, Ed J. Sek, Jos J. Novak, Edward Pierce, John J. Novak.

All Around Town

LIBRARY EXHIBIT

An interesting and unusual collection of photographs, loaned by Eunice Kepner, member of the library staff, is now on exhibition at St. Clair Ave. Branch Library. There are several lovely child studies, two pictures of dogs, and a life-size angry cat which dominates the display case. There is also a pictorial photograph, taken on a cloudy October day, of one of the beautiful large elm trees one sees in the fields and woods near Cleveland.

Accompanying this exhibition, there are several books on display which show one, in picture and story, how easy it is to learn to take good pictures, with a little practice. The question of correct lighting, proper exposure, what filters to use for cloud pictures, the subject of miniature photography, and how to make enlargements, are all dealt with in books to be found in the library. Following is a partial list of books on display: "The Leica Manual," "A Photographic Handbook," by Sigismund Bluman; "Photography Today," by D. A. Spencer; "Elementary Photography," by C. B. Neblette; and "Better Photographs," by Marcel Natin.

FERFOLIA MORTICIANS

Louis L. Ferfolia wishes to announce that he has backed the Ferfolia Morticians of Class D in A. B. Hart Community Center League. The team is under the coaching of Stanley Phrue. Anyone wishing to book games call Diamond 1487 on Saturday between the hours of 6 and 8 p. m. and ask for Stanley Phrue.

The Ferfolia Morticians chalked up another victory by defeating P. N. A. last Thursday by the score of 36 to 29. High scoring honors went to Novak, Phrue and Radicki with 7, 10 and 16 points respectively.

Tuesday they again rallied to defeat the Manhattans, a strong contender, by the score of 21 to 14. Scoring honors again went to Radecki.

The Morticians wish to announce that they will play the Nativity C. Y. O. team at a carnival at Nativity Gymnasium on Aetna Rd. on Sunday, January 23 at 2 in the afternoon.

—Frank Blatinik.

A TRIP TO THE MEDITERRANEAN

by DORIS MARIE BIRTIC

(Continuation.)

Walking about the streets of modern Cairo, I was astonished to see spacious show windows displaying the latest American automobiles; billboards advertising our toothpastes, soaps, and other nationally known products. We were taking snapshots at random at a busy intersection when one of the men noticed a dentist's sign in the window of an old building. Being of that profession,

he was very interested and sure that we stop in and have a around. We found our way up a crumbling staircase to the third floor and shown into the waiting room of a young native whose English was flawless and who was evidently the high class. He told us the dentist would be in soon and the was only the assistant, having recently graduated from the University of Dentistry at the University in Cairo. Was there anything he do? Our spokesman told him none of us needed any treatment that we were interested in seeing equipment. He added that he himself was an American dentist, a profound politeness the youth erred us in the office. He then plained in technical terms, the various instruments, none of which looked familiar. In an undertone dentist in our party remarked they were all at least twenty old. The dreaded drill was very antiquated, being worked by a pump in a manner somewhat like old sewing machines. Our host ogized for everything saying that was only a cheap establishment that the instruments he had used the University were very modern, that his employer couldn't afford spend money for improvement, his clients were of the poorer.